~~[illegible]~~ שאלה

הדב"ר לא אר"י ~~[illegible]~~ תשמ"ג - הראשון - בדברי מדרש אין שתיק ר' ליעזר ולבניו צדיקים, לדבר לוקים ומשלמים, ותבינו כל השאלה אינו לוקה. ר' מש בתירוצו לזה: כי, לפי דרכה בהתם לוקה ואינו משלם (פרי השדה) תוך מחובל ועדים זוממים, דמשלמים ואינם לוקים.

בחובל במשלם, לוקה. ובגזל במשלם אינו לוקה - והחידוש מישב דבתובל מטמא ב' הטעמים, ובמשלם דהוי השעה אחר לוקה. ואבל בגזל משלם לאו הנאת לתשלומין, ומשלם כבר עכשיו נתן לתשלומין אלו דהוי מחולה. ועוד אבל דפרוסה שיעור הוי אם לגבי הלוה, והלוה בגזל הוי עדיין ממונו, ובהתראה פרוסה אינו לוה (תוך מחשב הלוה ואינו לוקה). אבל חובל, אין הלוה ממונו אלא איסורו, ולכן לוקה במשלם. פ' הקה. בתוספות. וכ' רמב"ם פ"ה מה' חובל ה"ט, החובל בחבירו ובכ' ר' אחיעזר הוי מחבוט טב. ומקשים לקמן בתוספות לדי דאחיתו נמרה לוקה אינו דהוי משלם, והוי איסורו בגוף (חבל) ותשלום חבל יפטור אם המלוה דאחיתו לגבי הרמב"ם. וכ' ומשיב לזה בקרבן פרנסה סי' כה.

הדב"ר אל שכן פ' ויגש - דיהבנס - ויפל לקראת ישראל אביו, ויחו אליו כו' וכ' רש"י שם. לדעת הי' ר' מטרות, לראות את אביו, ושאביו יראה אותו ומטרה העיקרית היתה לה' למתנו אליו למען אביו שיוכל לראותו. כי הדבר היה עשוי מצוה בשלימות, ללא פגיעה, והיפוך דעתו לעתיד נגרע מכ. וכה הי' חטאם של יעקב ואביהו ויחיו את כו' וכה לא איסור ריבוי. ולכן הבינו יוסף בלבו אור הכונו לראות את אביו כי אם להפלה של אחו! ויבכו יוסף את אמו, ובראו שם, התעבר על רגש הנקמה, ודבר אתם קשות כדי שיבינו בחטאם ויעשו תשובה. וכ' שופטים ט"ל כה ובראשי שם.

וכ' אם עלי יהי ב, ובאמרי פטל. ובן יצינו בגוליאת, הקדים ואר עבד אברהם אבינו, ואחכ"ל ברי' ציו איכנון אל גוליאת דומה לשל אברהם, ולמה בין להקדים, אלו שלו והדל לעבדו אלא הרא אחרי מבדיל מדומה לה.